

**Informujeme všechny,
že v září kostel
sv. Petra a Pavla
bude opravován.
Nedělní mše svaté
v 9.30 budou
v kapucínském kostele
Čtrnáctí sv. pomocníků
na nám. Míru**

**Ve čtvrtek 14. září
Svátek Povýšení sv. kříže a
uctívání ostatků sv. Ludmily.
Mše sv. v 7.30 v
kostele sv. Ludmily.**

Mše svaté během Vinobraní

**V pátek 15. září
a v sobotu 16. září**
nebudou mše sv. v Mělníku
a také večerní mše sv.
v kostele **sv. Václava ve Vysoké.**

**V neděli 17. září
mše sv. budou:**
8.00 - kostel kapucínů - (nám. Míru)
**Poutní mše sv ke cti
sv. Ludmily.**
9.30 - kostel sv. Vavřince na Pšovce
11.00 - kostel Narození Panny
Marie v Záboří
15.00 - Šemanovice
LASALETSKÁ POUŤ

Začíná školní rok!

Prosíme, aby se do 20. září
přihlásily děti, které mají zájem
o výuku náboženství.

Mělník

Pšovka

Záboří

Vysoká

Šemanovice

Medonosy

Památka Panny Marie Bolestné

Památka Panny Marie Bolestné (Sedmibolestné) se nejprve slavila v pátek před Květnou nedělí – na „květný pátek“. Od poloviny 17. století začal tento svátek slavit řád bratří servitů jako svůj hlavní svátek třetí neděle v září. Když se papež Pius VII., kterého císař Napoleon Bonaparte věznil v Savoně, slavně vrátil roku 1814 zpět do Říma, zavedl tento svátek pro celou katolickou církev jako výraz poděkování za svůj šťastný návrat.

Nebylo-li tedy na světě lásky rovné lásce Marie, nebylo ani bolesti, jež by se vyrovnala bolu jejímu. Sedmero Mariiných bolestí představuje život naplněný utrpením, kterým procházela ve spojení se Synem Božím jako jeho matka. Tím se podílela i na spasitelném úkolu svého Syna a pátá jmenovaná bolest souvisí s rozšířením jejího mateřství na nás všechny. Všechny bolesti provází Mariin vnitřní souhlas – v něm můžeme vidět vzor jak dávat svému utrpení cenu odhodlaným spojením s obětí Kristovou.

První bolest zakusila Panna Maria, když jí staříček Simeon předpověděl, že její vlastní duši pronikne meč. **Druhou** bolest prožila, když utíkala se svatým Josefem a s Ježíškem do Egypta. **Potřetí** se zaryl do jejího srdce meč bolesti, když se svatým Josefem hledala dvanáctiletého Ježíše, který se ztratil na pouti v Jeruzalémě. **Čtvrtou** bolest zakusila, když se setkala se svým Synem na křížové cestě. **Pátou** bolest prožila na Kalvárii, když stála se svatým apoštolem Janem u Ježíšova kříže. **Po šesté** se do jejího srdce zaryl meč bolesti, když jí položili mrtvé tělo jejího Syna na klín. **A sedmou** bolest zakusila, když Pána ukládali do skalního hrobu.

Když Pán říká svatému Janovi „Hle, Matka tvá“, říká to nám všem. Odkázal nám všem svou Matku Marii, aby se stala i naší Matkou. Je to Kristův živý odkaz a dar lásky. A právě pod křížem svého Syna, je nám Sedmibolestná Matka nejbližší. Od této chvíle bude Matka Sedmibolestná pomocnicí pro všechny duše – zvláště ty, které toho nejvíce potřebují.

S úctou k Panně Marii Bolestné je spojena především modlitba sedmibolestného růžence. Ta se od klasického růžence odlišuje především tím, že má namísto pěti sedm desátek po sedmi Zdrávasích.

Tajemství jednotlivých desátek jsou následující:

1. ... kterého jsi ze Simeonových rukou s bolestí přijala.
2. ... se kterým jsi s bolestí do Egypta utíkala.
3. ... kterého jsi s bolestí hledala.
4. ... kterého jsi na cestě křížové s bolestí potkala.
5. ... kterého jsi s bolestí na kříži umírat viděla.
6. ... kterého jsi mrtvého na klín s bolestí přijala.
7. ... kterého jsi s bolestí k hrobu doprovodila.

Celý růženec je zakončen třemi Zdrávasi, ve kterých se po slově „Ježíš“ přidává ještě tajemství kterého jsi oplakávala, modlitbou Zdrávas Královno a Maria pomoz přišel čas:

**Maria pomoz přišel čas, bolestná Matko slyš náš hlas. - V nebezpečí
a strádání přimluva tvá nás ochrání, - lidská kde síla bezmocná,
tvá kyne ruka pomocná, - neoslyš prosb dítek svých k tobě tak vroucně
lkajících, - Matkou se ukaž laskavou - sešli nám v nouzi pomoc svou.
- Maria pomoz! přišel čas, - bolestná Matko slyš náš hlas! - Amen.**

Římskokatolická farnost Proboštství Mělník

Na Vyhliďce 18, 276 01 Mělník, mobil: 731 518 750

Spravujeme též farnosti: Mělník - Pšovka, Záboří, Vysoká, Šemanovice, Medonosy.
Duchovní správu zabezpečují Misionáři Matky Boží z La Saletty: P. Jacek Zyzak, MS; P. Mirosław Materko, MS
Více o nás a o naší farnosti: www.saletini.cz

Na Vaše příspěvky do tohoto zpravodaje se těšíme na adrese: farnostmelnik@quick.cz; saletini@seznam.cz.
Můžete je také osobně předat duchovním správcům.

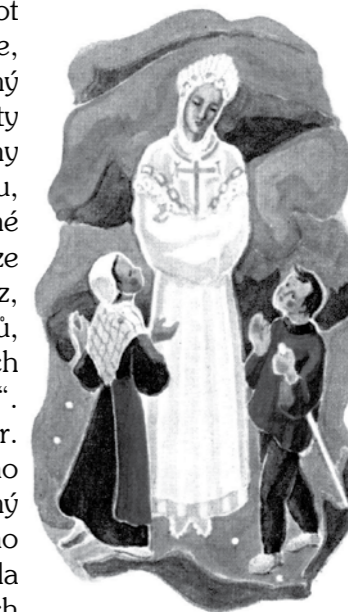
LASALETSKÉ POSELSTVÍ A SVĚCENÍ DNE PÁNĚ

Když sledujeme v dějinách život různých kmenů a národů, zjišťujeme, že mají jeden den v týdnu určený k odpočinku od práce i k odevzdání úcty svému božstvu. Takto to bylo u většiny národů západu i východu, severu i jihu, v chudých i bohatých zemích. Např. v jedné ze svatých knih Číňanů, která pochází ze starší doby než křesťanství, najdeme příkaz, aby jeden den v týdnu zavírali dveře domů, zanechali obchodování a řešení úředních věcí. Tento den nazývali „velký den“. Sváteční den má všeobecný charakter. Co o svěcení svátečního dne říká Písmo svaté? Ve Starém zákoně měl vyvolený národ sobotu (šabat). Bylo to uzákoněno Desaterem. Sobota uzavírala týden, byla dnem odpočinku, radosti, liturgických shromáždění. Izraelité zachovávali velmi přísně sobotní odpočinek. Tento den se shromažďovali na společných modlitbách, při čtení a výkladu Písma svatého. Po zmrtvýchvstání Ježíše, neděle byla pro první křesťany dnem slávy, památkou smrti a zmrtvýchvstání Pána Ježíše. V pohanském císařství byla dnem práce. Křesťané se proto museli účastnit mše svaté brzy ráno. Teprve od roku 314 se neděle stává všeobecným dnem odpočinku. Tohoto dne se křesťané scházeli na Eucharistii. Jak mnoho si vážili neděle, svědčí výpovědi mučedníků z Avitenny (r. 304), obžalovaných z nedovoleného shromažďování: „Nebyli bychom schopni žít, kdybychom nesvětili Den Páně“ a „Zúčastnila jsem se Eucharistie, protože jsem křesťanka“ - říkali. Z toho můžeme vidět, že v prvních stoletích si křesťané neuměli představit, že by nesvětili Den Páně – neděle a nezúčastnili se Eucharistie.

Jak se křesťané vzdálili od svých kořenů svědčí slova, která Maria pronesla na La Salette: „Dala jsem vám šest dnů k práci, sedmý den jsem si vyhradila pro sebe, ale vy mi ho nechcete věnovat.“ Proč Maria řekla tak hořká slova? Někteří se mohou ptát, jakým právem Maria tvrdí: „Dala jsem vám šest dnů k práci, sedmý den jsem si vyhradila pro sebe...“ - vždyť povinnost světit sváteční den ustanovil přece Bůh.

Půl století před zjevením Matky Boží propukla ve Francii Velká francouzská revoluce. Její hlavní heslo znělo: „Ani Bůh, ani pán“. Důsledkem bylo ničení náboženství, a tím i neděle. Bůh ztratil všechna práva, i právo na jeden den v týdnu. Revolucionáři ustanovili jako den odpočinku každý desátý den. Tento den se mělo uctívat mládí, manželství, stáří ale ne Bůh. Jeden z revolucionářů (O.de Ravnian) tvrdil: „Trvalé a všeobecné ničení neděle je nejdokonalejší vyjádření ateismu.“

V této situaci Maria jako Královno nebe i země sjednocuje hlas Boží i hlas církve a připomíná nám Boží i církevní příkázání: „Pamatuj, abys den sváteční světil.“ Od zjevení Marie na La Salette uplynulo již 171 let. Jsou dnes její slova stále aktuální? Když se díváme na svět kolem nás, zdá se, že jsou ještě aktuálnější.

Ke slavení svátečního dne máme dva motivy:

1. náboženský – svou prací člověk spolupracuje s Bohem na díle stvoření a odpočinkem sedmého dne následuje svatý odpočinek Boha.

2. lidský – lidská přirozenost potřebuje odpočinek.

Dnešní člověk nemá čas světit neděli. V žádné době však nepotřeboval nedělní odpočinek více, než nyní. Podívejme se na dělníky, kteří tráví celé dny v hluku strojů, na řidiče, na podnikatele, kteří v jedné ruce drží telefon a druhou cosi píšou a hovoří při tom se zákazníkem. Podívejme se na uspěchané matky, které tráví celý týden prací a nákupy, na děti, které nemají možnost hovořit se zaneprázdněnými rodiči.

Odpočinek vyžaduje nejen Boží zákon, ale i lidská přirozenost a celá příroda. Strom nerodí ovoce po celý rok, ale odpočívá dlouhé zimní měsíce a čerpá sílu k plazení ovoce. Také půda vyžaduje střídavé hospodářství.

Jak by měla vypadat neděle v životě křesťana? Má to být především Den Páně, den vyhrazený na zvláštní setkání s Bohem v Trojici Jediným. V neděli děkujeme Bohu Otci za dar stvoření světa. Vzpomínáme na naše vysvobození z otroctví hříchu, které nám svou smrtí a zmrtvýchvstáním přinesl Ježíš Kristus – Boží syn. Neděle je také dnem Seslání Ducha svatého, tzn. počátkem církve, které jsme členy. Kéž by se neděle stala dnem setkání celé rodiny, rozhovorů rodičů s dětmi, společné zábavy, prožívané v křesťanském duchu. Kéž by se stala dnem návštěv, příbuzných a známých a zvláště nemocných. Kéž by byl v neděli čas na náboženskou četbu.

Takové prožívání svátečního dne by bylo posílením naší křesťanské víry i našich duchovních a fyzických sil. Přispělo by k upevnění vztahů a rodinné lásky. Bylo by naší pozitivní odpovědí na poselství Matky Boží sdělené na La Salette.

Svátek Povýšení svatého Kříže

14. září slaví církev svátek Povýšení svatého Kříže, který připomíná velikonoční utrpení Ježíše Krista a vykoupění lidstva jeho smrtí na kříži.

Tento svátek má svůj původ v Jeruzalémě, kde se už v 5. století 14. září vystavovaly k veřejné účtě věřících části dřeva z Kristova kříže. Křesťanský Východ začal pak v tento den slavit dnešní svátek; v 7. století se jeho slavení rozšířilo i na Západ. Později se zároveň vzpomínalo také na znovuzískání svatého Kříže z Persie, kam byly jeho ostatky odneseny jako válečná kořist. Císař Hérakleios je v roce 628 přinesl zpět do Jeruzaléma. Významu svátku Povýšení svatého Kříže předcházejí dvě události – jedna ze Starého, druhá z Nového zákona. Jak je psáno ve Starém zákoně, každý, kdo byl uštknut hadem, měl se podívat na měděného hada, kterého zhotovil Mojžíš a vztyčil na kůl. Když na něj nemocný pohlédl, uzdravil se. (srov. Nm 21, 4b-9).

Na tuto událost navazují a rozvíjejí ji novozákonní spisy. Sv. apoštol Pavel píše Filipánům: „Kristus Ježíš, ačkoli má božskou přirozenost, nic nelpěl na tom, že je rovný Bohu, ale sám sebe se zřekl, vzal na sebe přirozenost služebníka a stal se jedním z lidí. Byl jako každý jiný člověk, ponížil se a byl poslušný až k smrti, a to smrti na kříži. Proto ho také Bůh povýšil a dal mu Jméno nad každé jiné jméno, takže při Ježíšově jménu musí pokleknout každé koleno na nebi, na zemi i v podsvětí a každý jazyk musí k slávě Boha Otce vyznat: Ježíš Kristus je Pán“. (Flp 2, 6-11)

Je zde zdůrazněn protiklad ponížení – povýšení. Povýšení zde nelze chápat ve smyslu získání výhod nebo prestiže, naopak – znamená vlastně ponížení a utrpení, které Pán Ježíš z lásky k lidem dobrovolně přijal.

Evangelium podle Jana dodává: „Ježíš řekl Nikodémovi: Nikdo nevystoupil do nebe kromě toho, který sestoupil z nebe, totiž Syn člověka. Jako Mojžíš vyvýšil na poušti hada, tak musí být vyvýšen Syn člověka, aby každý, kdo věří, měl skrze něho život věčný. Bůh přece neposlal svého

Syna na svět, aby svět odsoudil, ale aby svět byl skrze něho spasen.“ (Jan 3, 13-17)

Středem Ježíšovy noční rozmluvy s Nikodémem je úvaha o příhodě s hadem na poušti, o níž čteme v prvním čtení dnešního svátku. Paralela je zřejmá: po vyvýšení z prvního příběhu nastupuje Kristovo ponížení z Listu sv. Pavla Filipánům a následně povýšení. Životu, který získal uštknutý pohledem víry na znamení hada, odpovídá „život věčný“, který dává Ježíš povýšený na kříž tomu, kdo v něho a jemu věří.

Povýšením na kříž se projevuje spasitelská láska: „Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozného Syna.“ (v. 16) Smrt a oslavení Ježíše Krista jsou propojeny v tomto znamení lásky. Podle Jana je Kristovo povýšení na kříž, tj. jeho pascha (pozn.: tj. přechod – i ve významu ze smrti do života), kořenem spásy a zjevením jeho lásky. V ukřižovaném Ježíši je soud druhotný vzhledem k odpuštění a ke spáse.

Pozvání k modlitbě

V měsíci září si připomínáme narození P. Marie a zjevení v La Salette, kde vyzývala k pravidelné modlitbě. Tento měsíc nám také zvláště připomíná potřebu modlit se za děti. I když to není vždy patrné, v dnešním světě jsou mnohé děti ohroženy nejen hmotným nedostatkem, ale také – a to právě v našem okolí – nepřátelstvím v podobě nezájmu o jejich základní práva a potřeby: ochranu jejich života a růst v přirozené rodině. V zájmu dětí i nás všech, naší pozemské i věčné budoucnosti je vědomí velké hodnoty lidského života, a to i v jeho „neproduktivních“ fázích a podobách. Hodnotu života sice přímo málokdo popírá, ale dlouholetá (letos 60 let) platnost zákona, který legalizoval a lékařům dokonce přikázal provádět umělé potraty, spolu s dalšími, přirozeným mravní řád relativizujícími tendencemi ji v praxi silně zpochybňují. Situace v této oblasti není nijak „ustálená“, spíše to jde stále k horšímu (postoj k eutanázii, podporovaná krutá podoba potratu pomocí hormonálních tablet...). Není pochyb – a také P. Maria nás v tom utvrzuje –, že dobro, pravda a spravedlnost zvítězí. My ovšem potřebujeme se vytrvalou modlitbou k této Pravdě přimknout. Ve vytrvalosti naší modlitby se můžeme nechat podpořit a připojit se ke každodenní modlitbě na konkrétní úmysl, která spojuje tisíce věřících z celé naší země v tzv. Modlitbách za nejmenší. V září 2017 se budou modlit za naše školství, za zabránění šíření genderové ideologie; v říjnu za mladé, za jejich povolání k práci na ochraně života; v listopadu za duše zemřelých, kteří se provinili proti životu, a v prosinci za odvrácení snah legalizovat v naší zemi eutanázii. Podrobnější informace a možnost registrace nabízí internetové stránky www.modlitbyzanejmensi.cz nebo P. MUDr. Jiří Korda, Ve Lhotce 36, 142 00 Praha.

Z programu Dnů evropského dědictví (pro inspiraci)

Ve dnech 9. a 10. září se v našem městě a jeho blízkém okolí naskytne příležitost k návštěvě a k bližšímu poznání několika historických památek, které vesměs výmluvně svědčí o tom, že klíčovým dědictvím Evropy je její křesťanská identita. V sobotu 9. září budete moci na Mělníku navštívit zvonici proboštského chrámu, kostel sv. Ludmily, kapucínský hospic (sídlo muzea) a sklepení domů čp. 5 a čp. 11 na náměstí Míru. Mělničtí zvoníci nabídnou v rámci Dne zvoníků dva turnusy oblíbené vlastivědné vycházky po místních zvonících a zvonech (v 10 a ve 14 hod., sraz před muzeem). Za symbolické vstupné bude v sobotu zpřístupněno skalní obydlí ve Lhotce. Ve Vrbně, v kostele Povýšení sv. Kříže se od 14:15 hod. uskuteční přednáška prof. Royta o tamních středověkých nástěnných malbách. Pestrý program nabízí v sobotu 9. září také Liběchov: prohlídka saly terreny zámku, kulatý stůl na téma budoucnosti kostelíka Ducha sv. Během soboty i neděle bude v Liběchově (v doprovodu kronikáře obce) možno blíže poznat exteriér a okolí „Kostelíčka“. V neděli

10. září 2017 bude v okolí Mělníka zpřístupněn kostel Stětí sv. Jana Křtitele ve Vlněvsi, již vzpomínaný kostel ve Vrbně (od 15:00 poutní mše sv.), kostel Narození P. Marie v Záborth (od 11:00 poutní mše sv., od 13:00 komentované prohlídky) a v Liběchově mj. zahrada zámku. Celkový program lze najít na www.ehd.cz. nebo www.muzeum-melnik.cz.

Z činnosti spolku Svatá Ludmila 1100 let – konference na Mělníku

V úterý 3. října se v Regionálním muzeu uskuteční konference s názvem „Svatá Ludmila, její doba a odkaz“. Půjde o setkání navazující na kulatý stůl uskutečněný v červnu loňského roku v Arcibiskupském paláci v Praze. Návštěvníci se mohou těšit na příspěvky z oboru historie, archeologie, dějin umění atd. Oprávněnou zvědavost budí zejména příspěvek ohlášený Dr. Janem Frolíkem z Archeologického ústavu Akademie věd ČR, který seznámí s výsledky nejnovějších výzkumů kosterních pozůstatků prvních Přemyslovců. Konference je volně přístupná veřejnosti. Probíhat bude v bývalém refektáři kapucínského hospice (malý sál muzea).

Pozvánka na ODVAHU K ŽIVOTU

Každého, kdo se neostýchá upozornit na hodnotu lidského života, možnosti pomoci nečekaně těhotným a podpořit veřejnost k přemýšlení a k přijímání i nečekaně počatých dětí, srdečně zveme do průvodu s transparenty a rozdáváním letáků.

Demonstrace „Odvahu k životu“ se na Mělníku koná každou poslední sobotu v měsíci od 10 do 11 hod. Setkáváme se u Pražské brány a s několika zastávkami procházíme náměstím Míru, ulicí 5. května a náměstím Karla IV. do ulice Fibichovy. Nejbližší termín: 30. září 2017.

Kontakt: Marie Snopková, tel.: 732846273.

Kéž nemusí být tolika dětem odírán život a tolik matek a rodin nést hluboké zranění. (V roce 2014 bylo jen na Mělnicku provedeno průměrně 37 umělých potratů měsíčně.)

